

KONKURENCJA F1N – HALOWE MODELE SZYBOWCÓW WYRZUCANE Z RĘKI

F1N.1. Definicja

Model halowy szybowca wyrzucany z ręki to model puszcany w pomieszczeniu zamkniętym, bez napędu, w którym siła nośna jest wytwarzana przez siły aerodynamiczne działające na płaty nośne nieruchome względem modelu w locie.

F1N.2. Charakterystyka

Nie dopuszcza się modeli o zmiennej powierzchni (tj. o zmiennej geometrii skrzydeł). Każdy zawodnik może zgłosić trzy modele.

Model musi być zbudowany przez zawodnika.

Model musi posiadać nadany przez FAI unikalny numer FAI ID na górnej powierzchni skrzydeł.

F1N.3. Liczba lotów

Każdy zawodnik może wykonać 9 lotów.

F1N.4. Definicja lotu oficjalnego

a) Czas uzyskany w pierwszej próbie, chyba że próba ta jest nieudana zgodnie z definicją F1N.5.

b) Czas uzyskany w drugiej próbie. Jeżeli druga próba jest również nieudana zgodnie z definicją F1N.5., wówczas zawodnik otrzymuje zero punktów za lot.

F1N.5. Definicja nieudanej próby

Próba jest uznana za nieudaną, jeżeli model wystartuje i nastąpi jeden z podanych niżej przypadków. Jeżeli którykolwiek z podanych przypadków nastąpi podczas pierwszej próby, wówczas zawodnik ma prawo do wykonania drugiej próby:

a) Model zderzył się z osobą lub przedmiotem trzymany przez osobę (osobą tą nie może być sam zawodnik),

b) Model zderzył się z innym lecącym modelem.

c) dla chronometrażystów jest oczywiste, że część modelu odłączyła się podczas startu lub w czasie oficjalnego lotu.

F1N.6. Czas lotów

Czas lotu musi być mierzony przez dwóch chronometrażystów przy użyciu stoperów elektronicznych z odczytem cyfrowym. Czas rejestrowany jest średnią czasów zmierzonych przez chronometrażystów zaokrągloną w dół do najbliższej dziesiątej części sekundy, chyba że różnica czasów zarejestrowanych przez chronometrażystów wskazuje na ewidentny błąd, i wówczas organizator wraz z Jury decyduje, który czas należy uznać za oficjalny lub w jaki inny sposób rozwiązać sprawę.

Z paragrafu F1.2 tylko F1.2.1 i F1.2.2 stosuje się w konkurencji F1N.

Pomiar czasu każdego lotu rozpoczyna się w momencie wypuszczenia modelu, Kończy się, gdy:

a. model zatrzymuje się na podłodze budynku,

b. model zetknie się z jakąkolwiek częścią pomieszczenia lub jego wyposażeniem innym niż podłoga i ustaje jego ruch postępowy.

F1N.7. Klasyfikacja

Do końcowej klasyfikacji przyjmuje się wyniki trzech najlepszych lotów. W przypadku remisu, uwzględnia się czwarty lot i kolejne w razie potrzeby.

F1N.8. Organizacja startów

Model wypuszczany jest z ręki. Zawodnik musi pozostawać na podłodze. Zezwala się na wykonanie skoku. Wymagania punktu B.1.2.1.(b) Zasad Ogólnych CIAM mówiących że modele muszą być wypuszczane jedną ręką trzymającą kadłub nie stosuje się dla F1N.

F1N.9 Kategorie wysokości sufitu

Następujące kategorie wysokości sufitu są rekomendowane na potrzeby zawodów i rekordów:

I – mniej niż 8 metrów

II pomiędzy 8 i 15 metrów

III pomiędzy 15 i 30 metrów

IV – powyżej 30 metrów

Wysokość sufitu definiuje się jako odległość w pionie od podłogi do najwyższego punktu, poniżej podstawowej konstrukcji budynku, w którym można wpisać okrąg o średnicy 15 metrów.

(przepisy Kodeksu Sportowego FAI – tłumaczenie: Mariusz Januchowski)